

Aanleg jungle.

Zoals u natuurlijk in de Rijn en Gouwe heeft gelezen is de Albert Schweitzergroep begonnen met het laatste terreinproject.

Gestart werd woensdagmorgen 10 februari om 7.30 uur met het bouwen van een tijdelijke brug. Nadat dat was gelukt werd een stevige hoeveelheid veen op het domein van de groep gestort. Met twee kranen werd vervolgens de grond het veld ingereden waar het voorlopig blijft liggen.

Doel van deze actie is het aanleggen van een minispelbos. Daartoe zal medio maart de nu ruw opgebrachte grond worden gebruikt om een heuveltjesland met in het midden een eiland. Om deze fortachtige heuvel word een slotsloot gegraven.

Met deze graafoperatie hopen we een stukje terrein te creëren waarin bosspelen (zoals levend stratego) gespeeld kunnen worden, de hoogteverschillen dienen er voor te zorgen dat een welp, esta of verkenners zich moeiteloos kan gaan verbergen. Uiteraard leent de speljungle zich ook voor het vervaardigen van hutten, voor kamperen, het graven van ovens, het maken van tafelvuren, het verbergen van schatten en alle andere typische scouting-onbenulligheden.

Begin april wordt een weekend georganiseerd om de zaak vol te planten met boompjes en struiken. We hopen dan volgend jaar het terrein in gebruik te nemen.

Uw terreinbeheerder,
Ritsaert Snijder.

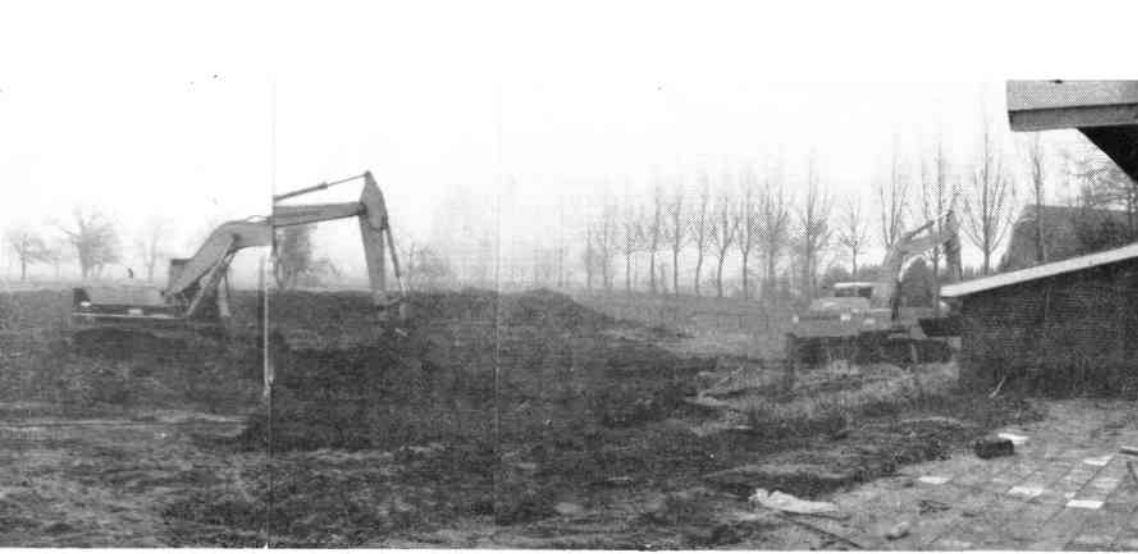
Lord Robert Stepl

Het was leuk, alles...

Vrijdagavond: Renate en Marco tekenen vakken bij het station. Arjans soepje pruttelt op het fornuis. Marcha, Arjan, Wouter en Ritsaert stropen de plaatselijke supermarkten af op zoek naar eetbare waren voor de scoutjes. Tot zover de hectische voorbereidingen voor BP-dag.

Zaterdag, 11:00 uur: Het was een drukte van belang in het knusse Scoutinghokje. Chris de Geest dronk alle koffie op, maar later op de dag was hij wel lief, want toen bracht hij lekkere chocomel. Rond 6 over half twaalf ongeveer ging iedereen koffie drinken, allemaal een bodempje, want de rest was al opgedronken door een zeker iemand. Maar gelukkig was er wel voor iedereen een koekje, zodat het toch nog gezellig werd.

Na de koffie, om 7 over half twaalf, was er een briefing en ging de gezamenlijkheid naar het station, maar niet nadat men nog van alles had gedaan. Het was leuk op het station. Overal waren vakjes gekliederd, waar de kinderen konden gaan staan. Iedereen deed dat natuurlijk braaf, want de Chriet Titulaerhorde gaf het goede voorbeeld. Vervolgens gingen we het station in, waar de Chriet Titulaerhorde een aantal gevoelige ballades ten gehore bracht. We gingen de trein in, doch niet voordat die op het station was binnengereden en stilstond. Eenmaal geïnstalleerd in de riant slaapcoupé kwam de leiding van de Chriet Titulaerhorde tot een onthutsende ontdekking: er bevond zich een Esta in hun midden, die klagelijk riep: "Ik ben een Esta" (niet te verwarren met de

anson Smyth Baden Powell of Gilwelldag 1993.

bankrover). Frank ontdekte pas in Utrecht dat hij per abuis tussen de Bevers was terechtgekomen. In Utrecht stapten we overigens uit de trein om vervolgens in de trein te stappen (een gele).

In Maarssenbroek stapten we uit de trein en liepen via het winkelcentrum met z'n hondervijfenvijftigen naar het zwembad, terwijl we het droeve lot van de tien kleine Bevertjes bezongen. In het zwembad gingen we zwemmen. Natuurlijk hadden we ons eerst in onze zwemkostuums gehesen en de totem meegenomen. We hebben een zwemwedstrijd gehouden, waarbij een onbekende meneer won. Daarna hebben we gezwommen. Toen we buiten het zwembad kwamen (nadat we weer onze uniformpjes hadden aangetrokken), stonden daar Nan en Chris met hun zelfgebrouwen geestrijke chocomel. Dit hebben we maar opgedronken.

Toen liepen we via het winkelcentrum naar het station; we zongen, floten, gilden en joelden dat het een lieve lust was. Kelly raakte spontaan zijn schoen kwijt, en we hebben gewacht in de wachtkamer. Toen kwam er een trein aan en daar zijn we ingestapt.

Tijdens de reis gebeurde er van alles en nog wat. In Utrecht aangekomen, stapten we over op de trein naar Woerden, die overigens ook naar Rotterdam en Den Haag doorrijdt, maar daar hadden wij niks mee te maken.

We liepen en fietsten naar de boerderij. Daar aangekomen was het even GET (Groep Eigen Tijd), gevolgd door een groepsfoto, gevolgd door een wazig spel (de fotograaf is overigens aan de bete-

rende hand).

Ondertussen, in de keuken, werd er gezellig geknutseld aan het avondmaal: er werden kiwis gesnipperd, kippen geplukt, vla geprakt en met zilveruitjes gesmeten. Het resultaat mocht er zijn. Het complete menu zag er als volgt uit: kippesoep, huzarensalade, suikerbrood, kroket, gewoon brood, broodbeleg, ontbijtkoek en een toetje dat bestond uit (in willekeurige volgorde opgeschreven): flotsje sjem, plakje keek, plakje kiwi, plakje appel met kaneel en een kwakje vla.

Na dit eenvoudige, doch voedzame maal, hield Jaap zijn tafelrede en werden degenen, die zich uitzonderlijk gedragen hadden in het zwembad geëerd. De ouders stonden al te trappelen en dus lieten we de kids maar gaan. Na afwas en opruiming bood Jaap ons nog een colaatje aan in de bar en het was erg leuk en een drukte van jewelste. Oh ja, en André hield nog een speech om de organisatie te bedanken en dat vond iedereen erg lief. ♣

